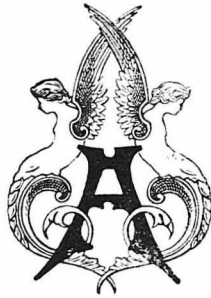

ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΩΡΑΙΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΕΙΡΗΝΗ

Η προστάθεις της Ειρήνης για την ανατύλωση των εικόνων. Μιά δραματική συνεδρίασις της Οικουμενικής Συνόδου. Όπου ει στρατιώται της φρεφράς έρμευδν κατὰ τών ιεραρχών με τὸ σπαθί στὸ χερί !... Η βίαια διάλυσις της Συνόδου. Πα- νευργίαι και τεχνασματα. Πώς διελύθη η αυτοκρατορική φρεφρά. Η άποκαταστασις των εικόνων. Μιά δραματική πά- λη μεταξύ μητέρας και γιου. Η Ειρήνη σφετερίζεται τὸ θρόνον του παιδιού της. Τὸ μαστιγισμα του Κωνσταντίνου. Ένας περιεργός έρκος κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Β'. ΦΗΓΗΘΗΚΑΜΕ στο προηγούμενο φύλλο πως η αυτοκράτειρα Ειρήνη, μετά τὸ θά- νατον τοῦ συζύγου της, καταγιάνοντας τις αντιδόσεις που σφαινοῦσε ἀπ' όλες τις μεριές, κατόρθωσε νὰ ἐπιβληθῆ καὶ νὰ δια- τηρήσῃ μόνη της τὴν ἔξουσία, ἐν ὄνοματι τοῦ ἀνήλικου γιου της.

Η μόνη ἀρχή, ἡ ὁποία δὲν εἶχε περιέλ- θῃ ἀκόμη στὰ χεῖρά της, ἦταν ἡ δημοκρε- τική, ὅταν ἔξαφνα, στὰ 784, ὁ πατριάρ- χης Παῦλος ἐπέβαλε τὴν παραιτήσι του καὶ ἀπεσφύηκε σ' ἕνα μοναστήρι, διαη- ρώσοντας, ὅτι ἐπύγανε ἐκεῖ, γεμάτος τρυ- φεῖς, θέλωντας νὰ ἐξέλθῃ γιὰ τὰ ἐγγλέ- ματα, ποὺ εἶχε διατάξῃ ἐναντίον τῶν Ἁ- γίων εἰκόπων. Ἀρμεῖως τότε ἡ Εἰρήνη ἐκ- μεταλλεῖσθηκε, ἢ ἔξιννάδα, τις δηλώσεις του αὐτῆς, ἡ ὁποῖες εἶχαν κἀνὴ μεγάλο θόρυβο στὴν πρωτεύουσα καὶ, ἀντὶ τοῦ Παύλου, ἐδιώκετο νὰ φθῆ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐκκλησίας ἕναν ἄν- θρωπο δικό της, ὅχι ἱεραμενὸν, ἀλλὰ λαϊκό, τὸν αυτοκρατορικό γουα- ματάριο Ταράσιο. Ὁ Ταράσιος, ποὺ ἦταν ἔξενος καὶ διπλωμάτης, ἔ- παθε ἔξιννάματα τὸν ῥόλο, ποὺ τὸ εἶχε διαγράψῃ ἐκ τῶν προτέρων ἡ αυτοκράτειρα τοῦ.

Έχοντας ἕνα τόσο πολέμητο σέμμαχο, ἡ Εἰρήνη νόμισε πως ἦταν περὶ κωφὸς νὰ δοῦσῃ ἀποκαλύπτα ἄπὸ τῆς ἀναστελέσεως τῶν εἰ- κόνων, καὶ γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ συγκάλεσε τὴν ἀνοξί τοῦ 786 τοῦς ἱε- ράρχους τῆς χριστιανισμένης ἐκ σύνοδος στὴν Κωνσταντινούπολι. Μὰ δὲν εἶχε ἠολογίση τὴν ἀντίθεσι ἐνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ ἐπισκόπων, οἷτε τὴν ἐχθρότητα τῶν βαθμοφόρων καὶ τῶν στρατιωτῶν τῆς ἀνα- κτισμένης φρεφράς, οἱ ὁποῖοι πα- ρέμεναν πιστοὶ στὴ μνήμη τοῦ ἐν- δόξου ἀποκαταστάτου Κωνσταντί- νου σου.

Καὶ ἡ ἀντίθεσις αὐτῆ ἔξουσι- σε ἀπὸ τὴν πρώτη κίβλας συνε- δρίασις τῆς συνόδου στὴν ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Στὴ συνεδρίασι αὐτῆ παρουσιαζόνταν κ' ἡ Εἰρήνη μαζί με τὸ γιό της, τὸ νεαρὸ αυτοκράτορα. Ἐξαφνα ὁμως, ἐνὸς ὁλοῦ οἱ ἀνώτεροι κλη- ρικοὶ καθύπστασαν στὶς ἔδρες τῶν κα' ὁ ἠγορούμενος τοῦ Σαζουδιου Πλάτων, ἕνας ἀπὸ τοῦς πρὸ θεο- μούς ἐπιστορικούς τῶν εἰκόπων, μιλοῦσε με πάθος, προτείνοντας τὴν ἀνατύλωσι τους, ἡ πόρτες τῆς ἐκκλησίας ἀνοῖξαν με πάταγο καὶ με τὸ σπαθί στὰ χεῖρά ὄρη- σαν μέσα οἱ στρατιώτες τῆς ἀνατορικής φρεφράς, ἀπειλώντας με θά- νατο τοῦς συνοδικούς. Τοῦ κώπου ἡ Εἰρήνη, δείχνοντας ἕνα θάρρος ἀνοῖγο γιὰ μιὰ γυναῖκα, θέλησε νὰ ἐπέμβῃ καὶ νὰ καθυποχίσῃ τὰ πνεύματα. Η προστάθεις τῆς ἐπύγαν χιμῆνες, γιατί κανεὶς δὲν τὴν ἄκουγε. Οἱ στρατιώται εἶχαν ὄρησι ἐναντίον τῶν ἐπισκόπων καὶ τοῦς δεινόχαν ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, βεβώντας ἕως καὶ χτυπώντας τους. Βλέποντας αὐτὸ οἱ ἄλλοι ἐπισκόποι, ποὺ ἦσαν κατὰ τῶν εἰκόπων, ἐνόη- θησαν με τοῦς στρατιώτες καὶ ἄρχισαν νὰ φωνάζουν :

— Ἐνιζήσαμε !... Ἐνιζήσαμε !...

Κ' ἡ ἴδια ἡ αυτοκράτειρα με ἠσοκλίη ἔφεργε ἀπὸ τὰ νύχια τῶν λεόντων αὐτῶν, ὅπως γράφει κίποιος σύγχρονος ἐκκλησια- στικός χρονογράφος, καὶ γιὰ τὸ πάθημά της αὐτὸ μάλιστα οἱ εἰκο- νολάτραι δὲν ἐδίστασαν, μετὰ τὸ θάνατό της, νὰ τὴν ἀνακαρῶξουν μά- τωρα !

Παῦ' ὅλα αὐτὰ ὁμως, δὲν ἀπογοητεύθηκε γιὰ τὴν ἀνατύλωσι τῶν εἰκόπων, ἀν καὶ ἔφερετε τώρα ν' ἀρχίσῃ πάλι ἀπ' τὴν ἀρχὴ τῆς προστάθεις της. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ, ἡ αυτοκρά- τειρα κα' ὁ πρωθιερωγράφος της χρησιμοποίησαν κἀνὴ πανουργία καὶ κἀνὴ τέχνασμα. Με τὰ γυθί- ματα, με τις ἐπισφίσεις, κατόρθωσαν νὰ ἄρουν με τὸ μέρος τους ὅλα τὰ στρατεύματα τῆς Ἀ- σίας, τὰ ὁποῖα ἤλειαν πάντοτε τὰ στρατεύματα ποὺ φρουροῦσαν τὴν πρωτεύουσα. Ἐπειτα ἀνιγ- γελισαν, ὅτι θὰ ἐπιχερούσαν μιὰ μεγάλη ἐκστρα- τεία ἐναντίον τῶν Ἀράβων. Με τὴν πρόφρασι

αὐτῆ, ἐστεῖλαν πρῶτα-πρῶτα στὸ μέτωπο τὰ συντάγματα τῆς προ- τευούσης κα' ἄμεσως τὰ ἀντικατέστησαν στὴν Πόλι με ἄλλα, τῶν ὁποῖων εἶχαν ἐξασφαλίσῃ τὴν πίστι. Συγχρόνως, καὶ νὰ ἔξαγαγά- σουν τοῦς ἀνικοτάτους νὰ ἐποταθῶν, συνέλαβον τις γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά καὶ κατέχεσαν τις περιουσίες τῶν στρατιωτῶν, ποὺ εἶ- χαν στελεῖα στὸ μέτωπο. Έχοντας τοῦς πολιτικούς αὐτοῦς ὀμήρους, ἡ κυβένησις μποροῦσε τώρα ἄφοβα νὰ διαλύσῃ τὰ δυστοροῦντα συντάγματα τῆς φρεφράς, πράγμα ποὺ δὲν ὄργησε νὰ τὸ πραγματοποι- ῆσῃ. Ἐτοι ἡ Εἰρήνη εἶχε τώρα στὴ διάθεσί της ὁλόκληρο τὸ στρατό, ποὺ τῆς ἦταν ἀφοσιωμένος μαζί με τοῦς ἀρχηγούς του.

Παῦ' ὅλα αὐτὰ, ἡ Εἰρήνη δὲν ἀπετόλμασε νὰ ἐπαναλάβῃ στὴν Κωνσταντινούπολι τὴν ἀπόπειρα, στὴν ὁποία εἶχε ἀποτύχῃ τὸ 786. Συγκάλεσε λοιπὸν στὰ 787 στὴ Νίκαια, ἐπὶ τὴν παντοδύναμη ἐπί- δρασι τῆς αὐτῆς, τοῦ πατριάρχου καὶ τῶν κληρικών, τὴν Οἰκουμε- νική Σύνοδο, ἡ ὁποία ἀναθεώρησε τις ἀποφάσεις τῶν εἰκοονολατρῶν τοῦ 753 καὶ ἀναστύλωσε θρημαθετικὰ τις εἰκόνας, ἀποκαθιστόντας τις λατρεία τους.

Ἐπειτα, κατὰ τὸ Νοέμβριο τοῦ ἰδίου ἔτους, τὰ μέλη τῆς Συνό- δου ἐπέσαν στὴν Κωνσταντινούπολι καὶ ἐκεῖ, μετὰ τὴν αὐτοῦς συνε- δρίασι τους στὸ παλάτι, παροῖσια καὶ ἀντιπροσώπων τοῦ Πάπα Ἁ- δριανού, ἡ Εἰρήνη ὑπέγραψε ἰσοχρόως τοῦς κανόνες, ποὺ ὄριζαν τὴ λατρεία, σύμφωνα με τις θρημαθετικὰς πεποιθήσεις της.

Τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ Εἰρήνη κατήγαγε τὴ μεγάλη αὐτῆ νίκη, τὴ στιγ- μὴ ποὺ ὁ θρίαμβός της βρισκόταν ποὺ κατεπόρευτο, ἕνας σοφάρος ἀν- δρικός παρουσιάστηκε ἄξαφνα γιὰ τις φιλοδοξίες της.

Ὁ γιός της, ὁ Κωνσταντίνος VI, εἶχε μεγαλώσῃ. Ἦταν περὶ δεκαεπτά χρόνων. Ὁ γιός κατεῖχε ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νὰ βασιλεύσῃ, ἡ μητέρα πάλι εἶχε τὸ πάθος νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀνοκτιη ἔξουσία. Ἦ ἀρχηγούς φανόταν μορμαία, ἀνατορικήν... Καὶ ὄχι μόνο αὐτὸ, ἀλλὰ θὰ ἔφερονόσε σὲ φρεῖα κἀνὴ προβλεψῃ. Ἦταν τόσο τρομερὴ ἡ σύγκρουσις αὐτῆ, ὥστε οἱ ἱστορικοί τῆς ἐποχῆς τὴν ἀπέδωσαν σὲ σπινθηρία τοῦ διαβόλου... Ἦ Εἰρήνη μάλιστα στὸν ἀγῶνα αὐτὸ, γιὰ νὰ σώσῃ τὸ ἔργο της, ἔφτασε μέχρι ἐν- κλήματος.

Αὐταρχική καθὼς ἦταν ἡ αυτοκράτειρα, ἐξακολούθησε νὰ φερεται πάντοτε πρὸς τὸ γιό της ὡς νὰ ἦταν μικρὸ παιδί. Στὴν ἀρχὴ θέλησε νὰ τὸν παν- τρέψῃ με τὴν κόρη τοῦ Καρο- λωμάργου Ροτρούδη, μὰ ἀργό- τερα, μολοντὸ ὁ νεαρός αυτο- κράτορας εἶχε ἐρωτηθῆ με πά-θος τὴ νέα πριγκίπισσα, βλέποντας ὅτι τὸ συνοικεῖσιο αὐτὸ δὲν ἀν- ταποκρίνοταν στὰ πολιτικά της σχέδια, τὸ διέλυσε καὶ ἐδιώκε γιὰ σύζυγο τοῦ γιου της μιὰ νεαρὴ Ἀρμενίδα, τὴν Μαρία Ἀννία. Ἦ Ἀρμενίς αὐτῆ ἦταν ὄμοια, ἔξιννη, εὐσεβῆς καὶ κατήγετο ἀπὸ με- τρία οἰκωγνία. Ἦ Εἰρήνη, διαλέχθηκε τὴν, σεαφότως, ὅτι ἡ νέ- γη της θὰ ἐποτασσόταν εἰκόνα στὴ θέλησι τῆς εὐεργετιδῆς της καὶ δὲν θὰ εἶχε νὰ φοβηθῆ ἐκ μερῶς της ἐνοχλητικὰς φιλοδοξίες.

Ἐτοι ὁ γάμος ἀποφασίστηκε καὶ ὁ νεαρός Κωνσταντίνος ἀναγά- στηκε νὰ σημορφωθῆ με τὴν θέλησι της. Αὐτὰ συνέβησαν κατὰ τὸ Νοέμβριο τοῦ 788.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἡ Εἰρήνη κρατοῦσε με προσοχή τὸ γιό της μικρὸν ἀπὸ τις ἐποθέσεις τοῦ Κράτους. Ὁ αὐτοκράτορας ἔοισε ἀπομο- νωμένος μέσα στὴν αὐτῆ, χωρὶς φίλους, χωρὶς κἀμιὰ ἔξουσία. Ἀπὸ- ναντὶ του, ὁ πανίσχυρος πρωθιερωγράφος Σταυρόλαος κυβένησε αὐ- ταρχικά, κἀνώντας ὄλους νὰ τρέμουν...

Μὰ στὸ τέλος, ὁ νεαρός αυτοκράτορας ἐπαναστάτης ἐναντίον τοῦ περιορισμοῦ αὐτοῦ καὶ, ἐκ συμφώνου μαζί με μερικὸς συγγενεὶς του, ὀργάνωσε ἐναντίον τοῦ πρωθιερωγράφου μιὰ μεγα- λὴ σπινωμοσία.

Μὰ ἡ σπινωμοσία ἀνεκαλύφθη γρήγορα καὶ ἡ Εἰρήνη ἐνώωσε ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκεῖνη νὰ ἀνιγ- γεται, μὲρὸς στὴν ἀπειλομένη φιλοδοξία της, ὅλη ἡ μητροπὴ τῆς ἀγῆτης. Χωρὶς κανένα διαταγμὸ τότε, ἐχτύπησε ἀδυσόλητα, τρομερὰ, τοῦς ἐχ- θρούς της. Οἱ σπινωμοτὰ συνέληφθησαν, φυλα- κιστῆσαν, ἔξοριστῆσαν, βασανίστησαν. Διέταξε

ΕΚΔΕΚΤΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Τὰ θηρία κι' ὁ δαμαστής τους

Ὁ περίφημος θηροδαμαστής Βάν Ἀμποργκ, ἔλεγε μὴ μέρια σὸν Χαρέλ, τὸν διεφθιτὴ τοῦ Παρισίου θεάτορο Πόστ-Σαιν-Μαρτέν, ὁ ὁποῖος τὸν εἶχε ἀγκαλιάσει γιὰ μερικὲς παραστάσεις, ὅτι τὰ θηρία τὸν ἐφοβοῦντο τόσο πολὺ, ὥστε τὸ κινεῖν μοποῦσε νὰ εἶνε βέβαιο, ὅτι δὲν διέτρεχε κανένα κίνδυνο.

— Φροντίστε νὰ μὴ τὸ κἀμτε αὐτὸ πολὺ αἰσθητῶ, τοῦ ἀπάντηεν ὁ Χαρέλ. Ἀρίστε τὸ κινεῖν νᾶχη τὴν ἑλλάδα πὼς ἐπάγει πιθανότῃς νὰ σὰς καταθροῦσιν καμιά μέρια τὰ θηρία σας. Ἀλλοῦτίαιτα, δὲν θὰ μὰς ἔλθῃ κανένας!...

Ὁ γελωτοποιεὶς τοῦ Φραγκίσκου Α'

Στὰ 1536, ἐνὸς ὁ στρατὸς τοῦ Φραγκίσκου τοῦ Α', βρισκόταν στὴ μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ, πολεμῶντας ἐναντίον τοῦ Καρόλου τοῦ 5ου, μὴ τρομερῇ ἐπιδημίᾳ, ἣ ὁποία ἐνόσθηγε ἔξωφρα, ἄρχισε νὰ τὸν θεοῖη. Τότε παρουσιάστηκε στὸ Γάλλο ἀρχιστρατῆγο Μονμορανσύ, ἕνας νεώρῳ Προβηγγιανὸς ἑμπειρικός γιωτάς, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπε, ὅτι εἶχεν εὐφροσύνη μὴ θανατωτοῦν ἄλλαφη, μὴ τὴν ὁποῖαν γιωτρεῖ ἀποτελεσματικὰ τὴν ἐπιδημίαν.

Οἱ γαλλικὲς ἀρχὲς τὸν ἐπίστευσαν καὶ ἀγόρασαν, ἀντὶ ἐνὸς σεβαστοῦ χρηματιζοῦ ποσοῦ, τὴν λαυαζεὶά του. Ὅσοι ὄμως ἀπὸ τοὺς δυναστεικὲς στρατιωτικὲς ἐτόλιμυσαν νὰ τὴν μεταχειρισθῶν, ἀπέθαναν ἀμέσως.

Τότε μπῶς στὴ γενική καταστροφή τοῦ κόσμου, ὁ Μονμορανσύ διέταξε νὰ συλλάβῃ τὸν ἑμπειρικό γιωτὸ καὶ νὰ τὸν ζαμιᾶσιν, χωρὶς καν νὰ τὸν δικάσων.

Ἐνὸς ὀδηγοῦσαν τὸν ἀπατεῶνα στὸν τόπο τῆς ἐκτελέσεως, ἔτυχε νὰ περῶνῃ ἀπὸ κει ὁ διάδοχος Ἐρρίκος. Ἀμέσως ὁ κατὰδικος ἄρχισε νὰ τὸν ἐρετυεῖ νὰ τοῦ δώσει χάρι, κάνοντας τὴς ὑποστικτερες ζαμιᾶσε.

Ὁ διάδοχος τόσο διασκέδασε μὴ τὴς ζαμιᾶσε τοῦ γιωτοῦ, ὥστε τοῦ ἔδωσε παράμυτι χάρι καὶ τὸν πήρε μαζί του στὸ πάλαι. Κι' ἔτσι ὁ ἑμπειρικός γιωτὸς ἄλλαξε ἐπάγγελμα καὶ ἔγινε ὁ περίφημος γελωτοποιεὶς τῆς ἀλλῆς τοῦ Φραγκίσκου τοῦ Α' Μπρουνσέ.

ΔΑΓΚΑ

ΕΡΩΤΙΚΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

Θυμᾶσαι ποὺ σὲ φίλησα στὸν πύργου τ' ἀγκυλῶν
καὶ βάλαιε γιὰ μῦρτους τ' ἄστρο καὶ τ' ἀφγῶν;
Πάλι ἀστρατές, πάλι βροντὲς, πάλι νερὸ καὶ χιόνια,
πάλι κωνοφόρα κλάματα, κωνοφόρα μοιρολόγια.

Καράβι μὲς στὴ Βενετιά καὶ κάτεργα στὴν Πόλι,
ζηνοὸ Στανό μὲς σ' εἰσιμα, σὲ προσκυνούσαι ὄλοι.
Μὴ μοῦ μὴνᾶς πεισματικά, μοῦ φτάνει ὁ ζωρισμός σου,
ποὺ νὰ γενῆ ἡ ἀγάπη μου καθένα στὸ λαμπρὸ σου.

Μέσα στὸ μαῦρο πέλαγος εἶμαι καὶ κιντονεῖο,
θορῶ στερητὰ στὸ στήθος σου καὶ γλωτοῦ γρηεῖο.
Μέσα σὲ γυάλινο κλειδί τὰ δύο μὲς νὰ μὲς κλειδῶν,
νὰ παραπέσων τὰ κλειδιά καὶ νὰ μὰς ληρομηθῶν.
Ῥωμφρα ποῖνα τὸ βραδὸ ποὺ τὰ βροντὰ δροσιάζων!
Χερὰ σὲ κεινὲς τὴς καρδιῆς ποὺ δὲν ἀναστενάζων!

Σὺν ἀποθάνῳ θάψαι με μὲς στὸ βασιλικὸ σου
καὶ λότη με ζωῶ νερὸ τὰ δάκρυα τὸν ματιῶ σου.
'Απ' τ' ἄστρο πῶχει ὁ οὐρανὸς τὸ πὸ μωρὸ σοῦ μοιάζει,
ποὺ βγαίνει τὰ μεσάνυχτα καὶ τ' ἄλλα σκοτεινιάζει.
'Εξέχασα ὅσα κάτεργα καὶ πᾶγμα δὲν θυμᾶμαι,
στὰ βάσανα βραδύζωμαι καὶ στοὺς κἀνθῶς κοιμᾶμαι.

ἀκόμα ἢ αὐτοκράτειρα νὰ ματαγῶσιν μὲ βῆρες τὸν ἴδιον τὸν αὐτοκράτορα, σὺν νὰ ἦταν μωρὸ ἄστρο παιδί!... Ἐπειτα τὸν ἐφιλάσσει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας στὰ διαμερίσματά του...

'Υστερ' αὐτῆς ἀτά, ἡ αὐτοκράτειρα ἦταν περὶ σίγουρη γιὰ τὸ θαυμάδι της. Οἱ κἀλάς της δὲν ἔκταναν τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ τὴν στερεῶσιν στὴν πεποιθῆ τῆς αἰτῆ, βεβαδῶντάς την, ὅτι ἐὸ Θεὸς δὲν ἠθελε νὰ βασιλεῖσθ ὁ γιος της. Δεισιδῶμοντῃ καὶ εὐπιστῇ καθὼς ἦταν, ἐπίστευε ἐπίσης στὰ λόγια τὸν χρησῶν καὶ τὸν μάγων, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐθεδαῖωνον, ὅτι θὰ διατρυπῶσθ τὸ θρόνο ἐφ' ὄρου ζωῆς.

Τότε ἐβῆσε ἀπὸ τὸ στρατὸ τῆς νὰ τῆς δοκιμασθὴ πάλι γιὰ τὴν ἀφροσύνην καὶ τὴν πίστη του, καὶ ὄλοι οἱ στρατιωτικὰ δοκίμασαν μὲ τὸν ἐξῆς περιεργὸ ὄρο: «Ὅσο κἀρὸ κα' ἂν ζῆσῃς, δὲν θ' ἀναγνωρισῶμε τὸ γυῖό σου ὡς αὐτοκράτορα!»

Ἀπὸ τότε ἐπίσης, στὴς ἐπισημὲς προσκηρῶσει τὸ ὄνομα τῆς Εἰρήνης ἀνεγώμετο πρὶν ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Κωνσταντίνου...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ συνέχεια.

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

(Ἀπὸ τὰ σατυρικὰ φύλλα ἔλου τοῦ κόσμου)

— Ἐπιτρέψατέ μου, κυρία, νὰ σὰς παρουσιάσω ἕνα κῆρυ, ὁ ὁποῖος ἔχει γοάφη τὴς μεγαλύτερες βλαζείας τοῦ κόσμου.
— Μὰ! Εἶνε συγγραφεὶς ὁ κῆρυς;
— Ὅχι, εἶνε... στενογράφος τῆς Βουλῆς!...

Ὁ ἀσθενὴς (ἀνοίγοντας τὸν λογαριασμὸ τοῦ γιωτοῦ) : — Ἔρεεις, γυναικα, ὁ γιωτὸς μὲς ζήτησε 1500 δραμῆς γιὰ τὰ φάρμακα καὶ ζήλειε γιὰ δέκα ἐπισκέψεις.

Ἡ γυναικα : — Ἔρεεις τί λέω, ἄντρα μου; Νὰ τοῦ πληρῶσωμε τὰ φάρμακα καὶ... νὰ τοῦ ἀνταποδώσωμε τὴς ἐπισκέψεις!...

Στὰ παράδιχα. Ὁ ἀγοραστής : — Καὶ εἶνε φρέσκη αὐτὴ ἡ ἀναγοῖδα;

Ὁ φαρὰς : — Δὲν τὴν βλέπεις ποὺ εἶνε ζωντανῇ;
Ὁ ἀγοραστής : — Αὐτὸ δὲν ἔχει νὰ κἀνη. Καὶ ἡ πεθερὰ μου εἶνε ζωντανῇ, ἀλλὰ δὲν εἶνε φρέσκη.

Στὸ Πανεπιστήμιον, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ μαθήματος ἐνὸς καθηγητοῦ, ἢ φοιτήτριεθ δορυθεῖνε.

— Πρωτοῦ, τοῦς λέγει θυμοῖμένος ὁ καθηγητής, νὰ βρισκοναίμα μαζί μὲ δέκα φοιτητάς, παρὰ μὲ μὴ ἀπὸ σὰς.

— Κ' εἶμεις τὸ ἴδιο, κἀμει καθηγητὰ, ἀπαντᾶνε ἡ φοιτητῆρες μ' ἕνα στομα.

— Μαρία, σ' ἀγαπῶ.
— Κάνε μου ὄρο.
— Εἰς ὅτι ἔχω ἱερὸν.
— Ἐγὼ δὲν ἔξωμ ἀπ' αὐτά. Νὰ μοῦ δοκιμασθῆς σὲ κἀπι, χωρὶς τὸ ὁποῖον δὲν μπορεῖς νὰ ζῆσης.
— Νὰ μὴ ζωῶ... τὸ μισθὸ μου!...

Μεταξὺ δύο λαδικῶν :

— Τὶ κατάλαβες, κυρὰ Κατερίνα, στὸν κινηματογράφου ὅπου πῆγες χθές;
— Ἀμ' σῶματις ἄκουσα τίποτα, ζωστιανὴ μου, γιὰ νὰ κατάλαβω!

Ρωτοῦσαν κἀποτε ἕνα ζωλομαγὰ :

— Τὶ διαβάσεις μὲ μεγαλειτερῇ εὐζωοσύνη;
Κι' αὐτὸς ἀπάντησε :
— Τῆ... λίστα τὸν φαγητῶν!...

— Τὶ παίξει ἡ δοχῶστρα, μπαμπὰ;
— Σωπῆν.
— Γιατὶ τὸ λένε Σωπῆν;
— ...Γιὰ νὰ... σ ο π α ι ν -ης, ἀνόητε!...

Ἡ μὴ : — Καλέ, ὄλος ὁ κόσμος μοῦ δίνει εἰκόσι χρόνια μόνον. Σεῖς, πόσα μοῦ δίνετε;
Ἡ ἄλλη : — Ἐγὼ; Ἄλλα τόσα!

Ἐκεῖνη στὸν ἀγατωμένο της : — Μῆμη! Βλέπω, ὅτι τὸ ἄνθος ποὺ σοῦ ἔδωκα χθές, τῶχειε στὴν μπουντοινέρα σου ἀκόμη. Αὐτὸ σημαίνει...

Ἡ ἀντίφηλος : — ... πὼς δὲν ἐδοῦρτοσε τὰ ρούχα του!...

Ὁ λόγος γιὰ μὴ ἠθοποιῶ :

— Καὶ εἶνε μεγάλη ἠθοποιῶς;
— Πολὺ μεγάλη.
— Μεγαλειτερῇ κα' ἀπὸ τὴν Κοτοποῖλη;
— Κατὰ δέκα χρόνια τοῦλάχιστον!...

— Κἀτι πένθος στὸ ζεῖν.
— Πέθανε ἡ πεθερὰ μου.
— Φαντάζομαι τί λὺπῃ σ' ὄλους σας. Ἐ;
— Τὶ λ ε ἰ π ε ἰ φ τῶτας; Ἐνα θηριο ἀνήμερο!...

— Ὅποτε ὁ θεὸς σας ὅ,τι εἶχε τὰ ἄφηρε στὸ Ὅργανοτομοῖς;
— Ναι.
— Καὶ πόσα ἄφηρε;
— ...Ἐννὰ παιδιὰ!...

Στὸ ξενοδοχεῖο, μεταξὺ δύο ζωροσῶν :

— Ἔρεεις, Γιάννη; Αὐτὸς ἐκεῖθὰ εἶνε ἀστῶματα.

— Πῶς τὸ κατάλαβες;
— Νά! Ἐφαγε τὸ φῶρι ποὺ τοῦ σερβίσησα ζωροῖς νὰ τὸ π ἄ ρ η μ υ ρ ω δ ι ἄ λ...

